

[Riishøj]

ikke inde på en dybere overvejelse af årsagerne til det. Vi ville, hvis vi debatterede det, genoptage noget af diskussionen om imperialismeteorierne, den diskussion, som udenrigsministeren ikke rigtig ville ind på. Der er afgjort svagheden, og dér kommer dilemmaet hos de radikale som et borgerligt parti, der fundamentalt støtter et kapitalistisk system og dermed også en international kapitalistisk verdensorden. Hvordan kan det forenes med en ellers punktvis progressiv u-landspolitik? Det er her, forslaget brækker over, og det er derfor, jeg nævnte det som den mindste fællesnævner. Når disse udmærkede bistandspolitiske synspunkter skal omsættes til det, der næsten er endnu vigtigere, nemlig ændring af handelsrelationerne mellem Nord og Syd, så kommer barrieren i forslaget.

Derimod er jeg overbevist om, at de radikale, hvad angår den militære side, sammenhængen mellem international udviklingsbistand og militærbistand, er klar over problematikken i Thorsonrapporten, men igen er der en barriere: hvad er årsagen til den stigende militarisering af udviklingslandene? Det er for os at se de grundlæggende strukturer i verdensøkonomien og de grundlæggende strukturer i den internationale økonomiske, politiske og militære verdensorden, vi har i dag. Der sættes altså ikke grundlæggende spørgsmålstejn ved disse strukturer i de radikales forslag. Det er her, svagheden ligger.

Som sagt er der mange af de punkter, de radikale her stiller op om forbedringer, vi kan støtte, og det var også derfor, vi under den foregående debat fremsatte et dagsordensforslag med udgangspunkt i de radikales, men først og fremmest i Bangudvalgets rapport. Der er et vist sammenfald, men ikke et fuldstændigt sammenfald.

VS' forslag kan vi støtte. Vi har grundlæggende det samme synspunkt på Nord-Sydproblematikken. Jeg kan ikke se, at der er egentlige forskelle. Hvad der kan opstå diskussion om, er statslånsgrænsen. Det har vi sådan set fået afklaret i den foregående debat, nemlig at man må fastholde en lav grænse, højst IDA-grænsen, og så give øremærkede dispensationer fra den. Disse dispensationer bør gives efter fattigdomskriteriet og efter, om de lande, der modtager hjælpen, fører en reelt fattigdomsorienteret politik.

Det er i sidste instans et politisk spørgsmål, og det blev jo også afklaret under debatten.

Udenrigsministeren harcelerede over de marxistiske lande som nogle frygtelige lande – underforstået, at vejen frem for udenrigsministeren er den kapitalistiske vej: økonomisk vækst, nedsvingsteorien, den såkaldte frihandelstanke, som vi kender så godt, og som fastholder den nuværende internationale økonomiske verdensorden og de imperialistiske strukturer, der er indbygget i den. Det er dem, vi vil bryde, hvad VS' forslag også lægger op til. Jeg kan altså ikke se, at der er nogen forskelle i grundsynspunkterne, alle 15 punkter kan vi støtte.

Vi håber – det bliver åbenbart ikke i debatten her – at man i hvert fald under udvalgsbehandlingen af begge forslag, både de radikales og VS' forslag, kan komme ind på en række af de synspunkter, der har været fremme i debatten, at vi kan få kulegravet dem, og måske kan vi overbevise socialdemokratiet om, at de har taget en forkert beslutning i dag. Jeg tror ikke, at det sidste ord er sagt internt i socialdemokratiet – heller ikke i forholdet mellem socialdemokratiet og fagbevægelsen – i denne sag. U-landsdebatten er bestemt ikke slut med det dagsordensforslag, der er vedtaget i dag, det er jeg overbevist om. Vi vil meget gerne medvirke til en særdeles grundig og positiv behandling af begge forslagene, sådan at det, der er gået tabt i dag, kan genvindes.

Tove Niemann (FP):

Da mit partis politiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort sige, at vi afviser begge beslutningsforslag. Jeg betragter begge forslag som paradeforslag og uansvarlige på baggrund af Danmarks økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation. Jeg skal endnu en gang fremhæve, at vi ønsker bistandshjælpen ydet frivilligt og ikke tvungent over skatterne.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 51, om principperne for den danske bistand til udviklingslandene, fru Janne Normann, har ordet.

Janne Normann (RV):